

Sygnatura akt I C 617/12

WYROK

w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 26 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Żorach Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Czapła

Protokolant: Wioleta Pelaczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 roku w Żorach

na rozprawie sprawy

z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w Ż.

o zapłatę

zasądza od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ż. na rzecz powódki Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych z następującymi odsetkami:

a) odsetkami ustawowymi od kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych od dnia 20 września 2011 roku do dnia 9 listopada 2011 roku,

b) od kwoty 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych odsetkami ustawowymi od dnia 10 listopada 2011 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku

oraz kwotę 907 (dziewięćset siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ż. kwoty 650 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 750 złotych od dnia 20 września 2011 roku do dnia 9 listopada 2011 roku i od kwoty 650 złotych od dnia 10 listopada 2011 roku oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na uzasadnienie żądania podała, że w dniu 3 lipca 2011 roku w lokalu znajdującym się na osiedlu (...) w Ż., będącego własnością M. i J. P. (1), doszło do zalania lokalu wodą pochodzącą z dachu. W konsekwencji uszkodzeniu uległa tapeta, na której powstały pęcherzyki i zacieki, zalane sufity oraz ściana, pojawiły się przebarwienia. Szkoda była spowodowana zalaniem z dachu, między łączeniem sufitu i ścian występowała nieszczelność. Będąc ubezpieczycielem wskutek zgłoszenia przez poszkodowanych szkody przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła kwotę 750 złotych tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę majątkową. Na podstawie art. 828 § 1 k.c. wezwała pozwaną do zapłaty dochodzonej tytułem regresu kwoty 750 złotych, która zapłaciła jej w dniu 9 listopada 2011 roku kwotę 100 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 maja 2012 roku wydanym w sprawie o sygn. I Nc 2156/11 orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa w Ż. wniosła o odrzucenie pozwu, ewentualnie o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm prawem przepisanych. Zarzuciła, że powódka nie podała szczegółowo sposobu i podstaw wyliczenia wysokości szkody wskazując, że dokonała wpłaty 100 złotych uznając taką wartość kosztu niezbędnego do przywrócenia lokalu sprzed zalania. Ponadto wskazała, że w dniu, w którym doszło do zalania mieszkania panowały bardzo złe warunki atmosferyczne, które można zaliczyć jako wystąpienie siły wyższej, co wyłącza jej odpowiedzialność. Zarzuciła również, że poszkodowani poprzez swoją bierną postawę przyczynili się do powstania szkody i jej rozmiaru, co powinno skutkować pomniejszeniem jej odpowiedzialności. Nadto zarzuciła nieprawidłowości w kierowanych do niej wezwaniach przedsądowych.

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2012 roku odmówiono odrzucenia pozwu.

Sąd ustalił:

Odrębna własność lokalu położonego w Ż. na osiedlu (...) przysługuje M. i J. P. (2), lokal był ubezpieczony w powodowym Towarzystwie. Często dochodziło do zalań w tym lokalu. Zazwyczaj, po silnych opadach, objawiało się to zaciekami na jednej ze ścian pokoju mniejszego, mieszkanie jest dwupokojowe, czasem wręcz była widoczna płynąca woda. Jest to lokal na ostatnim, czwartym piętrze budynku i wszystkie te zalania są z dachu; M. P. często monitował w pozwanej Spółdzielni, która obiecywała usunięcie powodu tych zalań. W dniu 3 lipca 2011 roku również zalało w lokalu mniejszy pokój. Na ścianach w pokoju były tapety, zaciek dochodził do podłogi, po zalaniu tapeta się rozeszła, po wyschnięciu była odbarwiona i zaczęła odchodzić od góry i poszkodowani musieli ją wymienić w całym pokoju. Zabarwienie było również na suficie, który był pomalowany. M. P. zgłosił szkodę u powódki i u pozwanej w dniu 4 lipca 2011 roku, zawsze przed zgłoszeniem szkody u ubezpieczyciela informował pozwaną. Administratorka pozwanej będąc w mieszkaniu określiła, że zaciek na tapecie wynosił około 1 m², a zaciek na suficie około 0,1 m². Poszkodowani ponieśli koszt usunięcia skutków zalania w wysokości około 500-600 złotych z tytułu zakupu tapety, kleju, farby na sufit, listw narożnikowych pod sufit, pędzla; prace wykonywali we własnym zakresie

(wydruk informacji dotyczącej zgłoszenia, k. 11 – 13; pismo pozwanej z 26 lipca 2011 r., k. 14; oświadczenie pracownika pozwanej, k. 15; pismo pozwanej z 17 sierpnia 2011 r., k. 16; oświadczenie pracownika pozwanej, k. 16 v – 17; wypis z umowy ubezpieczenia, k. 19; zeznania świadków M. P. i J. P. (2), k. 105v – 106; zeznania świadka B. S., k. 196).

W dniu zdarzenia i wcześniej były mocne opady deszczu oraz było ciepło. W dniu 1 lipca 2011 roku w Ż. odnotowano sumę opadów w wysokości 12,0 mm, gdzie 1 mm opadu jest równy 1 litrowi opadu na 1 m² powierzchni, w dniu 2 lipca 2011 roku nie odnotowano opadów, w dniu 3 lipca 2011 roku odnotowano sumę opadów w wysokości 23,0 mm, a w dniu 4 lipca 2011 roku w wysokości 4,0 mm. W okresie od dnia 5 do 9 lipca 2011 roku nie odnotowano opadów. W dniu 21 lipca 2011 roku odnotowano sumę opadów w wysokości 31,5 mm, a w dniu 27 lipca 2011 roku w wysokości 25,5 mm

(zeznania świadka J. P. (2), k. 106; pismo Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Państwowego Instytutu (...) Oddział w K. z dnia 4 marca 2015 roku, k. 188 – 191).

Powódka przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła poszkodowanym kwotę 750 złotych tytułem odszkodowania za zalanie pomieszczenia lokalu mieszkalnego. Kalkulacja została wykonana w programie Norma, obmiary zostały dokonane w oparciu o informacje podane przez osobę poszkodowaną, telefonicznie. Przyjęto ceny średnie z cennika norm. Likwidator powódki nie był w lokalu, w którym powstała szkoda.

Na podstawie art. 828 § 1 k.c. powódka wezwała pozwaną do zapłaty dochodzonej tytułem regresu kwoty 750 złotych, która zapłaciła jej w dniu 9 listopada 2011 roku kwotę 100 złotych

(zeznania świadka G. B., k. 161; kosztorys, k. 20, decyzja o przyznaniu odszkodowania, k. 21; wtórnik wysłania zlecenia płatniczego, k. 22; wezwanie do zapłaty z 5 września 2011 r. z potwierdzeniem odbioru, k. 23; przedprocesowe

wezwanie do zapłaty z 18 października 2011 r. z potwierdzeniem odbioru, k. 24 – 25; wtórnik otrzymanego zlecenia płatniczego k. 26).

Wskutek zalania mieszkania znajdującego się w Ż. na osiedlu (...) wartość szkody – wartość napraw, według obliczeń na podstawie średnich stawek i wskaźników wskazanych w informacji Ośrodka (...) z III kwartału 2011 roku dla regionu (...), wyniosła 1.042,21 złotych. Zastosowanie właściwej technologii jest gwarantem trwałości powłok oraz przywrócenia estetyki miejsca zamieszkania

(opinia biegłego sądowego, k. 209-220; pisemne wyjaśnienia biegłego, k. 243).

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 828 § 1 kodeksu cywilnego jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Na mocy art. 481 § 1 kodeksu cywilnego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 zd. 1 k.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 9 października 2015 roku).

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono, że powódka, jako ubezpieczyciel wypłaciła poszkodowanym kwotę 750 złotych tytułem odszkodowania za zalanie pomieszczenia lokalu mieszkalnego, zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia. Następnie wezwała pozwaną do zapłaty należności tytułem regresu, a pozwana zapłaciła jedynie kwotę 100 złotych.

Zważono, że pozwana nie zgadzała się z opinią biegłego, która wskazała wyższą wartość szkody niż wyliczyła to powódka. Jednakże zarzuty te nie zostały poparte żadnymi dowodami i uznano je za polemikę z jasną, czytelną opinią i wyjaśnieniami biegłego. Skoro pozwana dokonała już zapłaty na rzecz powódki kwoty 100 złotych zasadnym było domaganie się pozostałej kwoty należności głównej oraz odsetek, również za okres opóźnienia w spełnieniu tej kwoty, biorąc pod uwagę wezwanie pozwanej do zapłaty należności.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanej jakoby jej odpowiedzialność była wyłączona na skutek siły wyższej. Jak wynika z zestawienia opadów na terenie Ż. w dniu zdarzenia nie były to opady najwyższe w lipcu 2011 roku albowiem w dniu 21 lipca 2011 roku odnotowano sumę opadów w wysokości 31,5 mm, a w dniu 27 lipca 2011 roku w wysokości 25,5 mm.

Wobec powyższego, na podstawie art. 828 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c., orzeczono jak w sentencji. Jednocześnie, stosownie do treści art. 481 k.c., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830), obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku, w wyroku wskazano, że od tego dnia należne są powódce odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c., zasądzając od pozwanej jako strony przegrywającej sprawę na rzecz powódki, kwotę 907,00 złotych, na którą złożyła się kwota 33 złote tytułem należnej w sprawie opłaty od pozwu, kwota 660 złotych tytułem uiszczonej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, kwota 180 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym, zgodnie z treścią § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego

ustanowionego z urzędu (Tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r. poz. 490 z późn. zm.) oraz kwota 34 złote tytułem opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw.